

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМИНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, П. пов.
Конто почт. шваб. 143.322
Адреса для телеграм:
„Діло“, Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописи не звертаються.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЇНІ:
Місцеві 0-90 год.
Чужоземні 14-90 „
Платіжні 20-90 „
Річні 40-90 „
ЗА ГРАНИЦЮ: В Америці 1 долар.
Франції, Італії, Бельгії 30 фр. фр.
Італії 7-90 год., Німеччині 7-90 год.
Швейцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7-90 год., Австрії 7-90 год.,
Землях 1 год.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМИНІСТРАЦІЇ
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
25 сот.

**ЗАВТРА
МАЛАНЧИН ВЕЧІР**
КАРПАТСЬКОГО ЛЕЩАТАРСЬКОГО КЛЮБУ
в салі
РЕМІСНИЧОЇ ПАЛАТИ
на Сріпський пагорі.

НАЙБІЛЬШИМ ВОРОГОМ
себе самого є той, хто тримає свої окопності дома,
а не зложить їх на добрі відстоки
в Кооперативному Банку „Дністер“
у Львові, вул. Руска ч. 20.

300-літні роковини Київської Духовної Академії.

12-го січня н. ст. минуло триста років від дня заснування в Києві школи-колегії, що потім придбала назву Академії.

Хоча сам ювілей і не довів до цього свята, то українське громадянство не може оминути цих роковин, бо з ним зв'язана одна з найславніших сторінок історії української духовної культури.

Для 12-го січня н. ст. 1631-го р. в Києві склали акт, на основі якого школа Київського Братства, що повстала ще в 1615-му р., получила ім'я школи, яку заснував осілю 1631-го р. києво-печерський архимандрит (пізніше київський митрополит) Петро Могила.

Ця аснана школа, що почала аватися колегією, була організована на зразок латинських західно-європейських шкіл. Доіччия покровителі цієї школи П. Могила прикладав усі зусилля, щоб зняти її на рівень високої школи та придати їй назву Академії, але досягнути цього за свого життя П. Могила не довелося.

Після злуки України з Росією Київська Колегія не раз доматалася від російських царів жалованої грамоти на призначення її прав і лише грамотою 11-го січня ст. ст. 1894-го р. Києво-братська Колегія придбала грамоту, яка признавала їй право вільного навчання. Хоча в цій грамоті колегія і не звалася Академією, всеж і російський уряд і самі діячі Київської Колегії почали тоді вживати для означення цієї школи почесної назви Академії. Офіційне призначення Київської Колегії Академією зв'язане з царською грамотою з дня 26. вересня ст. ст. 1701-го р.

Київсько-братська Колегія за все XVII ст. була школою, яка обслуговувала всі стани тодішнього українського громадянства. І пізніше Академія мала серед своїх учнів значну кількість осіб світського стану. Так, учнями цієї школи у свій час були між іншими, Юрій Хмельницький, Іван Самойлович, Григорій Полетика, Микола Бантиш-Каменський, Григорій Сковорода, не згадуючи цілої низки осіб, що займали потім високі становища на духовній полі в Україні і в Росії в інших славянських землях.

Незлом смоленський єпископ Гедзон Виш-

невський, що сам був вихованцем і професором Київської Академії, в листі до Київського митрополита Рафаїла Зборовського від 17. липня ст. ст. 1739. р., дякуючи йому за присилку до Смоленської київської академії, писав: „Академія Київська м'яла собі честь сицевую, що от неа, аки є преставних оных Афин, вса Россія источник премудрости почерпала, и вса своя повозаведення училищнаа колонія напоила и варишила“. (Пор. Проф. Хв. Титов. Стара лица освіта в Київській Україні XVI поч. XIX. в. Київ, 1924. ст. 234).

І справді, ціла низка російських шкіл, в тім числі й славяно-греко-латинська Академія в Москві, зобов'язані своїм відкриттям Київській Академії, яка була для них зразком і постачала їм професорський світ.

Київська Академія за час свого існування пережила моменти високого розвитку і деякого занепаду, але все зберігала на належній височині навчально-виховний устрій школи, який до перетворення Академії у високу духовну школу (з 1819-го р.) відповідав устрою високих світських шкіл. Цінаво, що серед різних чужих мов, які викладали в Київській Академії, до 1765-го р. не було зовсім російської мови. Але з того часу, видно, почалася боротьба київської вищої духовної влади, під зверхнім кермуванням якої находилася Київська Академія, за російську мову, як викладачу мову навчання в Академії. Так, уже київський митрополит Самуїл Миславський від перших же днів свого провду Академією (в Києві С. Миславський з'явився в 1783 р.) домагався, щоб професори Академії вели навчання російською мовою, „с наближеніем выговора, какое употребляется в Велико-россии“. Не дивлячися на послідовну русифікацію Київської Академії, вона до кінця свого життя залишалася розсадником української духовної культури, постачаючи цілу Україну видатних діячів на всіх ділянках громадсько-політичного й культурно-наукового життя, серед яких находимо між живими цілу низку осіб, що вписали своє ім'я в історію сучасної української визвольної боротьби.

Ст. Сірополько.

Більшовицькі приготування до конференції роззброєння.

Наближення конференції роззброєння викликає московський уряд для нового демогічного походу проти Європи. Офіційні „Ізвестія“ пишуть: „Чим ближче надходить час конференції роззброєння, тим більше намагається частина буржуазної преси відсунути її чи ударити... Для кожного, хто слідкує за розвитком міжнародної ситуації, ясно, що в столицях найбільших капіталістичних держав зростає апан тих угруповань, які вимагають війни. Фінансовий капітал, що не в силі перемогти кризи, провадить кампанію за війну, як за останній вихід з кризи. Агітація за відложення конференції є лише одним із виявів цієї ганебної акції підпалювачів війни“.

Найлютіші напади більшовицьких „миротворців“ спрямовані проти англійських консервативів. У тім дива нема: перед кількома місяцями, використовуючи право отвертості, яке дає опозиційне становище, деякі визначні провідники консервативів заявили, що більшовики є найбільшою перешкодою до роззброєння Європи. Але більшовики незадоволені й англій-

ською робітничою партією, якій вони закладають, що вона знає „як саботувати політику мира“. У справі конференції більшовики цілком несудно роблять різницю між консерватистами та лейбуристами, у зовнішніх справах англійці знають не партію, але тільки державну політику.

Найбільше бояться більшовики того, що зменшення зброєнь поліпшить відносини між Францією і Німеччиною. „Ізвестія“ з 30. грудня намагаються переконати німців, що проект Ерлі зменшити зброєння Франції всеж полишає Німеччину оточеною муром зброї. Офіційне становище Німеччини в справі роззброєння загально відоме, але варто зазначити й думку групи, що обстоює спільний європейський фронт проти більшовизму. Відомий Арнольд Рехберг оголосив у „Франс Матер“ листа, в якому висловлюється проти зменшення французьких зброєнь, бо „французька армія є могутнім забором Європи проти більшовизму і боронить проти нього також й обеззброєну Німеччину“.

Граф Куденгове Каледжі вважає найважли-

вдуче зменшення європейських зброєнь можливим лише при тій умові, що європейські держави утворять союзну армію, яка боронилася в разі потреби Європу проти Радянщини.

Не минула увага більшовицьких „миротворців“ і конференції представників Малої Антанти, що займалася між іншим і справами недалекої конференції роззброєнь. Всі розуміються „саботують“ справу світового замирення, лише більшовики дають про мир. Для доведення своєї миролюбності, яка мала зазначити й очі японцям, урядили агенти ГПУ відому провокаційну аферу з фінгованням замахом на япон, посла в Москві, до якої хотіли вмішати й урядовця чеського посольства.

Все частіше чути в Європі голоси поважних політиків, що Радянщина є головною перешкодою до зменшення зброєнь. Дуже характеристичне також те, що становниче європейських держав у манджурських конфлікті змінилося рішучо на користь Японії, коли виявилось, що китайці підтримують більшовиків. Один кандидат на папифістичну нагороду Нобля виставив погляд, що Японії тяжко розібратися, бо вона судіє в Радянщиною, але так само можна сказати і про деякі європейські держави.

Більшовицька преса намагається такий стан річей заховати та перекинути вину за небезпеку війни на „капіталістичні“ держави. „Ізвестія“ з 31. грудня 1931. випишують: „У наступним році буде боротьба проти імперіалістичних підпалювачів війни найповажнішим завданням робітничого цілого світу. Робітничі та колгоспна маса Радянського Союзу повинна знати, що в наступним році, році закінчення великого п'ятирічного плану треба відсестеро збільшити нашу чуйність у боротьбі проти провокації війни, у боротьбі проти підступів наших класових ворогів“.

Вказівка на закінчення підатків у зв'язку з небезпечкою війни дуже цінна, бо, як кажуть німці, саме тут закопана собача зброєння Радянщини зростає незвичайно швидко, не зважаючи на зріст злиднів населення, але їм не відповідала промислова база, а головне лийкий стан радянського транспорту. І це стримує поки що радянську агресивність; усієї ж умови про зменшення зброєнь з більшовиками нічого не варти. Контролювати більшовицькі зброєння неможливо вже з огляду на політичну систему, яка там панує. Говорити про зменшення числа війська чи зброєнь у країні, де змілітаризували жінок та дітей, як це задемонстровано 1. травня минулого року в Москві, щонайменше смішно.

У країні, де панує московська, деспотична, абсолютистична система, де нема суспільної думки та волі преси і зброєнь, у кождім часі можна на знак диктатора Сталіна змобілізувати мільйони невілітків та кинути їх на Європу. Всі зусилля радянської преси, щоб заховати цей факт, даремні.

Поки існує більшовицька в'язниця народів, усі проекти роззброєння будуть утопіями.
М. Данько.

Індії на вулькані.

Розв'язання Всегіндуського Конгресу. — Демонстрації і репресії. — Заходи влади.

Арештування Ганді було гаслом для масових репресій влади з одного боку та стихійного спротиву гіндуських мас з другого. Всегіндуський Конгрес проголосив алада недержавною організацією, внаслідок чого його лідерів і членів. Над будівлею Конгресу у Бомбею винишено британський прапор. Прийшло там до кривавих вуличних демонстрацій, після яких вибух у місті генеральний страйк. Такі самі демонстрації вибухали в Даморесі й цілій низці інших міст. Скрізь ідуть масові арештування. Влада видала декрет про спеціальні провини й суди та іменування окремих судів для цих справ.

Одночасно уряд старается зтихомирити гіндуський рух різними привілеями для самого Ганді у в'язниці та переговорами з гіндуськими діячами, які не належали до всегіндуського конгресу.

Ширіть наш часопис!

„Страдальний романтизм“.

(Відповідь В. Темницькому.)

II.

Згадаю і тепер, що було помилкою не вжити закінчення переговорів з сенатом у мовній справі. Розуміється, не було заборони, що ставивши ректора буде сенатом одобрено, але вважали на успішне вирішення справи були. На який випадок, більше було аргументів за те, щоб тоді „зі зброєю в руці“ ждати на вирішення тієї мовної справи, ніж за такою тактикою апропоновану автором статті про „страдальний романтизм“ для ситуації після „обітниць“ міністра. Остаточно справу мови на університеті ми програли — з великою шкодою для університетської справи взагалі. Але — сталося. Ми наважилися в ситуації після 19. листопада 1901 р.

Яка вона була?

Віце дало безперечно великий ефект. Воно зайшло широкий відгомін у краї, а парламенті, а чужій пресі. Серед студентства був великий відгомін. Сенат відповів на віце часовим (до 3. грудня) припиненням викладів, делегуванням з університету 5 українців і відомою відомою.

Ми вислали до Відня депутацію з 4-ох товаришів. Тов. Темницький сам пише про те, чого добилася депутація: аудієнції в міністра, який „обіцяв“ зайнятися університетською справою та визначити стипендії для кандидатів на професорів“. Цю обіцянку вважав він „дуже важним“ успіхом, який вистарчає, щоб депутація телеграфічно віднеслася до Львова з домаганням удержати до її повернення цілу дальшу акцію. Ця думка не була арештована відокремлена. Почта з Відня принесла тоді масово закликати припинити дальші кроки. „Молода Україна“ писала у зв'язку з цим „і ми ніколи не забудемо нашим послам тих листів, які вони писали до нас і до старших патріотів, від 19. листопада почавши“.

(М. У. ч. 11—12. 1901. р. ст. 443.).

Тому ждати, хоч би й — як пише Темницький — „зі зброєю в руці“ не було можна і не було вільно. Ждати, означало: запровадити те, що було зроблено, посприяти, щоб минуло, викликати подальші враження; оставити без відповіді просяння товаришів (за речі в переважачій більшості тт. Мелень, Косівця, Шуровського, Бурчинського сторонників тактики запропонованої Орг. Комітетом), що було недопустиме; оставити без відповіді відомому сенату — що було теж недопустиме. Промовчати й не було можна не тому, що „вона не була зрештою в персянському стилі“ та що ми „образилися“ на противника, як підсказує Т. Темницький, але тому, бо мовчати — означало капітуляцію. І арешт не можна було ждати і тому що, бо противник не був би на те дозволив. Частина польського студентства рішала була обсадити університет та не допустити українців. Отже ждати не було можна.

Оставали дві можливі дороги: або дальші демонстрації на університеті (демонстрації, не оботрупація, якої ми не були в силі перевести), або сецесія.

Чому обрали ми цей другий шлях?

Було ясно, що через українським студентством простелиться історично-необхідно шлях (і довгий) демонстрації на університеті, що день 19. листопада не перший етап того шляху. Але в даний момент допустимий був тільки виступ, в ефект сильніший ніж демонстрація з 19. листопада. Кожен інший виступ тільки затер би враження першого, пошкодив, а не допоміг би справі. „Ініціатива“, яку противники хотів перебрати в свої руки, йшла очевидячки в тому напрямі, щоб наша акція розбилася на низку „буч“. Цей рахунок треба було перепрестити і ми дерекресляли його.

Зі становища пропаганди, університетські

демонстрації мають обмежене значіння. Вони в відсоток літ явищем, що повторюється хронічно. Тому і наші дальші демонстрації на університеті не моглиб досягнути мети в такій мірі, як це було бажане. Боже тоді пропаганда не тільки університетської, але взагалі української справи була завданням надзвичайно важливим — чого особливо старше тодішнє покоління не розуміло.

Далі „сецесія“ не замикала шляху до демонстрації. Вступити на нього можна було все. Найближча будучність це доказала.

Врешті був ще один аргумент, найважливіший. Справа українського університету не можна було вирішувати на університеті. Це була тільки одна з цілого комплексу справ, які на ім'я: політична еманципація нації. Тому фраза „про уступлення з місця бою“, це тільки фраза, яка до того ще затемнює справу. Йшло про те, щоб університетську справу тісно зв'язати з еманципаційною боротьбою всієї нації, і рівночасно посилити її оживити цю боротьбу. Демонстрації на університеті, очевидно, викликали спочуття з боку громадянства, але вони ніколи не могли би викликати такої його активності, як зробила це сецесія.

Всі ті огляди говорять за те, що шлях, який ми обрали був правильний. Сецесія була кроком, який ефекту віча з 19. листопада не то що не затер, чи хоч би ослабив, але навпаки, вона скріпила його. Бо не можна забувати, що „сецесія“ і те віце, це одна, нерозривна цілість. Підйом, що був під час і після віча міг був силою психологічного закону понизитися. Сецесія зробила це, що цей підйом ще скріпився й утримувався серед молоді та громадянства дуже довго (політичний аграрний страйк 1902 р.).

Противника заскочила сецесія несподівано. Ректор, сконстерований, прийнявши аразу заяву про сецесію, старався відтак авернути її. Кажучи, що не може прийняти її до відома. Сенат відперся своєю власною відмовою. Українофобська польська преса змінила після сецесії тон і притихла. Противник перейшов у оборону (докази: тодішня преса). Усе це доказує, що наш „хід“ був правильний. Ми використали ситуацію, яку можна було політично використати. Коли так не сталося, то за те була відноб дальша боротьба.

Відносно пропаганди „з світу“, не можна не бачити, що „сецесія“ зробила її в небувалій досі мірі. Щоб обмежитися до університетської справи: усі австрійські університети були примушені вирішити для себе справу прийому „сецесіоністів“. Не зважаючи на контр-акцію, один тільки університет у Чернівцях рішив не прийняти їх. Усі інші університети пішли нам на зустріч, займаючи тим самим позитивне становище і до справи, задан якої сецесіоністи покинули львівський університет. Дивно легкоможно ставиться до цього тов. Темницький. Каже просто, що перебування наших студентів на чужих університетах прислужилося не дуже до популяризації нашої справи. Після досвіду років 1918 і сл. дивно стає, коли те читаєш. Трудність такої популяризації сьогодні вже досить нам відома — так само, як коначність її. І коли запитати, чи варто і чи треба було післати кілька соток нашої молоді між чужинців, то відповідь може бути тільки одна. В тім напрямі я не мушу поклинуватися на теоретичні міркування. Проти тов. Темницького говорять факти, а між ними один, що сам собою ослаблює весь його скептицизм. Йому ім'я — „Прага“. Те, що дала нам Прага після 1915 р. чия не було бою в частині плодом того аерія, яке вкинула там сецесіоністи 1901-02 р.?

Д-р Волод. Старосольський.

За новий календар.

(Голос у дискусії з приводу статті „Світлі чи окремі свята“.)

Нав'язуючи до статті у святочному числі „Діла“ Simills-a, гадаю, що давно вже треба було не тільки почати дискусію на цю тему, але навіть перевести конкретні рішення в цій справі. Серед своїх паперів найшов я написання мною нарис до такої статті в р. 1928; не пригадую собі, чому не дав я її тоді до друку. Приводом до неї була така новинка „Діла“ з 7-го квітня 1928 р.:

„В американській „Свободі“ забирає багато її читачів голос за зміною нашого перестарілого (юліанського) календаря на григоріанський, якого вживають англійці, німці, французі, чехи, взагалі ціла Америка. Прихильники зміни календаря мотивують своє становище в цій справі передовсім економічними оглядами, бо через святкування по старому календарю наші люди втрачають дуже багато, а нерідко втрачають навіть певну посаду. Однак — характеристична річ! — дехто мотивує потребу зрівняння календаря ще й тим, що українці при такому зрівнянні багату зисають, бо ті дні (виходні в Америці) що тепер стидяться (!) своїх батьків через календар, будуть розуміти своїх батьків, а не відчужуватися від них, отже тимчасим стануть почувати себе українцями“.

Ця новинка спонукала мене написати статтю, якої аргументи та висновки покриваються зовсім із згаданою статтею Simills-a, а також статтею д-ра В. Кучера на цю тему в календарі „Прогрес“ за 1931 рік. Тому цих аргументів повторити не буду. На мою думку справа реформи календаря для нас не тільки коначна, але й негачна. Шкоди, які заподіє нам уперте обстоювання очевидного анахронізму — очевидні і арок на рік більші.

Шкода, що вже давно не переведено реформи календаря, тим більше, що були вже спроби в тому напрямку, які не стрінули якогось поважного спротиву в народі. Як-же ставиться до цього наш нарід? За приклад подаю хоча би село Перемілово, де парохом був мій покойний батько. Це одно з найсвідоміших і найбільш українських сіл у Бучаччині. Селяни прийняли були радо ідею зміни календаря в своїм селі і навіть одно Різдво святкували вже за новим стилем.

Як адвокат і посол зустрічаєся, як і інші, безпосередньо з нашим селянством і можу сміло сказати, що воно не буде проти зміни календаря, але прийме її дуже радо. До моєї канцелярії приходять селяни часто в наші свята, не тільки за порадою, але навіть робити контракти. На мою увагу, що це наше свято, відповідають: „Годі нам святкувати аж три різкі свята; в жидівські ми торгують жиди з якими маємо різні інтереси і тому тоді не їдемо до міста; в латинські зачинені склади в уряді, а часом і поліція не дозволяє тоді робити навіть у себе, в полі або вартаті... Тому, щоб не тратити стільки днів, приїждимо до міста в наше свято. Та найкраще було би, щоб в нас був один календар...“

Пос. д-р Ярослав Олесницький.

Чай марки Бузьок

1072 найліпший гатунок ч. 40 2—2

3 церковних справ.

Загальна Рада СС. Василіанок.

У дніх 25—27 грудня м. р. відбулася в Яворові Загальна Рада СС. Василіанок, у якій взяли участь черниці з Галичини, Закарпаття, Югославії, а також з Америки. М. ін. були на з'їзді делегати обох монастирів у Львові (при ауд. Потоцького і Зиблікевича), а з краю зі Слов'ян, Підлютого, Підмихайля, Вишнівця та Жиралки (львівська архієпископія), з Перемішля, Яворова, Дрогобича і Висоцька (перемиська дієцезія), зі Станиславова і Кудринця (станиславська дієцезія), Закарпатські делегати були з Ужгороду і Пришвеза, з Югославії з Шіду і Крижівців, з Америки з дієцезії еп. Богачевського (з Філадельфії) і з карпаторуської дієцезії еп. Такача. На Раді СС. Василіанок були теж: еп. Кошиловський з Перемішля, який з тої нагоди відправив у неділю 27. м. м. Службу Богу в церкві св. Юра і виголосив патрістичну проповідь, в якій подікував зворітцям за привітання і їхнє поведіння, та о. Модест Пелех, игумен оо. Василіні з Лаврова, який є візитатором СС. Василіанок на перемиську дієцезію. Загальна Рада СС. Василіанок прийняла цілу низку далеких ухвал, які змагають до внутрішнього скріплення й поширення діяльності того чину між нашим народом. Можна надіятися, що СС. Василіанки заберуться тепер з ще більшою енергією до праці над вихованням української жіно-

Англія супроти льозанської конференції.

На пропозицію англійського уряду в увазі на країну франц. кабінету, уряди зацікавлених держав погодилися відомити відкриття льозанської конференції в 18. на 26. ц. м. Англійський уряд радив над позицією, яку має зайняти на тій конференції.

Після тих нарад прийшов до Парижа англійський експорт від тих справ „Лайт Росс“. Там же прийшло звістку, що британський уряд буде брати, щоб вислати льозанської конференції привернула довіри відомих громадян до своїх держав в цілому світі до її мети. Делегати англійського уряду за конференцію у Льо-

занні будуть міністр закордонних справ Саймон і мін. фін. Невіл Чемберлен. З огляду на те, що 2. лютого відновлюється сесія англійської палати громад, англійська делегация рішала налягати на швидке закінчення льозанської конференції.

Поважне враження у світі викликала заява Льюїса Джорджа на сторінках „Дейлі Геральда“, що треба зовсім скреслити всі воєнні договори і репарації, без чого світова господарка не адо буде рівноваги.

В Лондоні помер в 43 році життя один з найзвідоміших економістів „Лейбур-парті“, б. міністр торгу Граам.

При зміні адреси просимо подавати й стару адресу.

чої молоді, виконуючи осьтак велику місію як супроти нашої церкви, так і супроти нашої вряду.

Греко-кат. парохії і церкви в Боснії.

„Руски Новини“ повідомляють, що в останньому часі відвідав єп. Діонісій Няради такі греко-кат. парохії в Боснії: Деветину, де завідаєлем є о. Юрєстий, Лішню, де працює молодий священник з Галичини, о. Левицький, Привор, де є осідок босанського декана о. Гр. Білжа, який ще перед війною прийшов з Галичини і досі з незвичайною посидіткою працює між нашими переселенцями в приворській повіті, і Дервенту, наймолодшу нашу босанську парохію, якою завідає молоденький о. М. Орос.

Щодо церкви, то саме перед візитацією єп. Няраді відбувся урочисте посвячення ново-збудованої церкви в Баніа-Луці, про що був у „Лілі“ окремих допис. Лішня теж нова парохія, а вже має свою невеличку, але гарну церкву, а тепер саме починається там будівля нового парохіального дому. В Деветині готуються наші люди до будови нової церкви, бо досі мали спільну церкву разом з римо-католиками, а те-

пер побачили, що найкраще їм буде, коли попри власного священника і попри своє власне прикладство (парохіальний дім) матимуть і свою власну церкву. В Приворі є ще аперед війни гарна наша церква, збудована в українському стилі, а цього року докінчена будова просторого парохіального дому з великою салею для народних сходів. В Дервенті теж є вже свій дім для священника, а в наліз, що незадовго буде там і своя церква.

Єп. Няради давав на місцях різні поради і вказівки щодо дальшої розбудови наших парохій, які є в більшості молоді і біді. Українські переселенці в Боснії витали свого улюбленого владика з найбільшим пієтизмом.

Ювілей гр.-кат. семінарії у крижевацькій єпархії.

Крижевацька греко-кат. єпархія святкувала недавно торжестивно 250-ліття свого семінарії, який міститься в Загребі. З тої нагоди на руки єп. Няраді прислав привіт з власноручним підписом сам папа, а єп. Няради видав до народу пастирський лист про значіння ревного і широнародного духовенства.

Обдовження сільського господарства в ЧЕХОСЛОВАЧИНІ.

Сучасна криза дає відчуті свій вплив на збільшення обдовження сільського господарства в Чехословаччині. Це в дуже прирозний аспект обов'язання цін на сільсько-господарські продукти, обов'язання, яке сприяє зменшенню продукції та зниженню потреб землеробського населення.

Щоб собі уявити, менше-більше, очию це обдовження, ми можемо базуватися на сумах го-зичок, уділених сільсько-господарськими кредитними кооперативами (кампейчкі) та окржними кредитними касами, — виходячи з того, що майже цілу клієнтелу в цих установах творять землероби.

Обдовження сільського господарства з кампейчкі у 1930-му р. досягло 3,7 мільярдів чехословачьких корон (проти 2,4 мільярдів у 1927. р.); обдовження в окржних кредитових касах досягло в 1930 р. більше, ніж 3,1 мільярдів Кч (проти 2,1 мільярда в року 1927-го); взагалі обдовження сільського господарства в вищегаданих установах досягло у 1930-му р. Кч 6,8 мільярдів (проти 4,5 мільярдів Кч у 1927 р.).

Але це обдовження мусіло би бути збільшене, на думку „Журналу сільсько-господарських кооператив“ (орган Центрального Союзу сільсько-господарських кооператив у Празі), ч. 45, 1931. р., приймаючи на увагу, що сіль-

ське господарство користуєтья позичок не тільки в цих кредитових кооперативах, але і також у приватних осіб та установ. Однак, треба пам'ятати, що вищегадані кооперативи, уділивши 6,8 мільярдів Кч позичок, розпорядились приблизно 9,5 мільярдами Кч вкладів та що існують особи, які одержали позички від кооператив, мавчи рівночасно вклади в тих-же самих кооперативах. Наслідком цього зменшується й обдовження сільського господарства. Можна думати, що подібне зменшення дорівнює збільшенню обдовження, спричиненого тим фактом, що сільське господарство користуєтья з кредитів, уділених приватними особами та інституціями. Ось чому обдовження сільського господарства, означене сумою 6,8 мільярдів Кч (що відповідало 72 проц. зроблених вкладок), є близьке дійсності. Але, це обдовження слід признати дуже важким для сільського господарства. Чехословаччина, що находиться у сприятливих економічних умовах, ніж її сусіди, без сумніву, не вживає заходів, які диктували би прийняття державою на себе боргів господарства сільського. Але, проблема раціональної організації сільсько-господарського кредиту є для уряду чехословачької республіки важким питанням, вирішення якого не сміє бути відкладаним на довгий час.

Проф. С. Воробієвський.

Дивний вискок дрогобицького старости.

Пише нам один визначний громадянин із Дрогобича:

На ялинці військового гарнізону у Дрогобичі місцевий староста Ян Емерик виголосив промову, в якій м. і. заатакував „русинів“, що вони єдині не відгукнулися на поклик старости давати дарунки на ялинку для війська; п. Емерик заапетовував навіть до воєнків, щоб воєни цю поведінку українців „запам'ятали собі“.

Ця промова і її закінчення стали зараз відомі українському дрогобицькому громадянству та викликали серед нього немале здивування та всякі інші рефлексії. Передусім українські громадяни шойно після тієї промови вперше довідалися про якусь збірку поміж ними для воєнків, чи про якийсь поклик до них. А вже в Дрогобичі нема ані таких крамниць ані військових доставців, до яких можна би мати подібні претенсії: усі військові доставки є виключно в руках поляків і жидів!

З другого боку взагалі відгук на всякі такі заклики є річю виключно доброї волі одиниць і

коли брак такої доброї волі можна в деяких випадках навіть пиятувати, то не личить чейже голові державної адміністрації у повіті вкористовувати таке для неприхильного насторожування воєнків проти тої частини населення, яка у даному краю й повіті є більшістю!

Однак — додає наш дописувач — це вже не перший вискок п. Емерика, дарма, що він є старостою у Дрогобичі ледви від яких 2-ох місяців. За той короткий час встиг уже дати себе пізнати зі свого ворожого становища до українців, яке тим більше вражає, що прийшов він на місце старости Порембальського, який все-таки знав місцеві відносини і будь-що-будь був — правником. Тимчасом п. Емерик на становищі старости прийшов зі ступня ротмістра жандармерії. До Дрогобича прийшов з Мехова коло Кельці. Коли читати звіт з заяви воєводи про українців, як „співгосподарів“ краю та одночасно слухати такі промови підзлого воєводи старости — то не дивиння, що „співгосподарі“ почувують себе дуже неприємно...

З конскрипційних практик.

(Звідомлення з місць.)

Іспит з української мови.

З Сорок, пов. Львів, пишуть нам: Дня 10. грудня 1931. прийшов репресійний комісар до Константина Королика, літ 31, з постеруковим і громадським провізником Федором Лигою з Сорок переводити конскрипцію. Запитав Королика про „господсьць“. Запитання цього слова не розумів і він поправився „назвисько“. А далше питав про релігію, чи жонатий, якою мовою говорити. Королик відповів, що „українською“. Тоді він сказав, що буде говорити по „руськи“, чи Королик його зрозумів, і почав питати, як буде по українськи: мама, тато, світ, Бог, морт і т. д. Королик відповів, а нивісті замітив,

що комісар прийшов для спису, а не для іспиту. Комісар записав мову „руську“ і казав підписати аркуш. На це Королик відповів, що якщо йому можна записати мову „українську“, то він підпише, коли ні, то не підпише. Тоді комісар заявив: „Не хце пан підписати, то месьницю арешту, альбо 500 ал. кари“. В часі того діяльну Королик замітив: „Коли я при праці у Львові і говорю по польськи, то я є поляк?“ На це комісар сказав: „Так!“ і записав Королика поляком. — Зновже Маршалка Юрія с. Пашка записав без нього в йв. Маршалка, коли він домагався в комісара доказати йому, як його записав, то комісар казав йому зголоситися до віята —

ХОРОНІТЬ
ВАШІ ОЧІ

9834-6

ВЖИВАЙТЕ ЖАРТІВ
PHILIPS ARGENTA

Олексій Бавдик підписував у своїм домі Федора Кошару. Друк казав йому підписати комісар. Що було написано в друку, він не знав. Він сказав: „На своє, то я дивинся, а на другого мене не обходило. Казав підписати, то я підписав“.

Зловживання в Бірчанщині.

В Бірчанщині переводили перепис самі комісари полки. Призначених на комісарів у деяких громадах учителів українців в останньому дні відкликано. Так було прим. у Паткові Руській, Ліпні, Брежані і в Явірнику Руській. В Явірнику Руській переводило перепис двох комісарів полків незнайомих прізвищ з Добромиля і місцева учителька полька К. Бартишська. Комісари з Добромиля не хотіли виповнювати в ніякий спосіб рубрики про різн мову. Не могли протести селян. На рішуче домагання Василя Чипора, щоб виповнити йому рубрику про різн мову, відповів комісар: „Я зам на русину...“ Свідки Василь Чипор, Ілько Чипор, Михайло Коростенський, Текля Коростенська і Микола Пааівод. Свідки не виповнювання рубрик про мову: Дмитро Сорняк і Атаназ Налепа, котрі, як радні, ходили з ними по хатах

Еміграційні справи.

Контингент емігрантів до Аргентини на січень і лютець.

На січень дозволив Еміграційний Уряд на виїзд 500 людям без особистих візавь за кордону. На лютий Уряд визначив контингент емігрантів-хліборобів, що їдуть до Аргентини, на 1.000 людей.

В межах визначеного контингенту можуть старатися за безплатні еміграційні пашпорти самі жні хлібороби, хліборобські бездітні подружжя, здібні до праці на ріллі, та подружжя з дорослими дітьми, поскільки кожний член родини є здібний до праці на ріллі.

Емігранти, які хотять їхати до Аргентини, мусять мати по 950 зол. на корабельну карту та по 305 зол. від особи на оплату аргентинської візи.

Шукають спадкоємців.

У Франції на сезонній еміграції помер Котик Іван, син Гната і Анни, ур. в селі Бухизьова. Своєки повинні зголоситися до Експантури Еміграційного Уряду у Львові по гроші, що остали по покійнику.

З еміграційної статистики.

В грудні м. р. виїхали до Злучених Держав Тівнічної Америки, Канади, Бразилії, Аргентини та інших заморських країв дальші транспорти в числі понад 500 людей.

З організаційного руху.

ПОВІТОВІ ЗІЗДИ УНДО.

Радехів. Повітовий Народний Зізд у Радехові відбувся 24. грудня м. р. У зізді взяли участь делегати з 30 громад повіту. Реферат про наше політичне положення і діяльність Української Парла. Репрезентації виголосив пос. д-р Любомир Макарушка. По довгий дискусії зізд ухвалив резолюції, в яких між іншим одобрив діяльність провуду партії і Парламентарної Репрезентації, висказав їм повне довіря та заявив, що Радехівщина буде солідарно піддержувати провід у змаганнях для добра народу. Зізд взяв усе громадянство Радехівщини до організації всіх діянок громадського життя, опертій на власних силах, щоб перебути час кризи. На зізді вибрано новий Повітовий Народний Комітет, якого головою став д-р Ярослав Селезінка.

Сколе. В Сколім відбувся Повітовий Народний Зізд 31. грудня м. р. Хоч того дня впад великий сніг, що сильно утруднював дорогу, на зізд прибуло біля сотні делегатів, а між ними поважне число духовенства. Зізд відкрив дотерішній голова П. Н. К. о. Мосора. Проводив п. Логинський, а секретарював студент унів. п. Прутулак. На порязку нарад був реферат і звіт з діяльності Української Парламентарної Репрезентації пос. Великановича, організаційний реферат про партійну пресу, вибір Повітового Народного Комітету і делегатів на Краєвий Народний Зізд. У дискусії над рефератом пос. Великановича особливо живу участь брали священники. Зізд одобрив діяльність провуду партії та Україн. Парла. Репрезентації, при чому промови висказувалися різко проти партійного розединня, а за спільним національним фронтом. Організаційний реферат виголосив д-р Бу-

так, який обговорив також справу партійної преси і програму УНДО. Після того вибрано новий Повітовий Народний Комітет, якого головою став д-р Булак, адвокат у Сколім. З'їзд ухвалив низку резолюцій, а яких між іншим вівал послів, щоб частіше здавали звідомлення в повіті, а також по районах і були в тіснійшому зв'язку з виборцями. В загальному з'їзд мав наскрізь поважний, діловий характер і є повна надія, що під проводом нововибраного Комітету Сколишчина займе в національному розвитку своє старе, традиційне місце.

ЛІКАР

Д-р Витолд Левицький

оранжує з днем 1. січня ц. р.

в СТАРИМ САМБОРІ

(в будинку Каси Хорих).

1196

1-2

ЩЕ ОДИН УРЯД У КИТАЮ.

МОСКВА, 10. І. ПАТ. Із Шангаю повідомляють, що політичні та військові нанкінські діячі створили уряд під-зах. Китаю з осідком у Кантоні. Нанкінська влада невдоволена цим, бо вважає це доказом недовіри для центр. уряду та висловом сепаратизму.

МІКАДО НЕ ПРИЙНЯВ ДИМІСІЇ КАБІНЕТУ.

МОСКВА, 10. І. ПАТ. З Токіо повідомляють, що мікадо не прийняв димісії кабінету, тому кабінет димісію відкликав.

СКАРБОВІ ПАЛАТИ І ГОСПОДАРСЬКЕ ПОЛОЖЕННЯ КРАЮ.

ВАРШАВА, 11. І. ПАТ. Під проводом міністра скарбу Яна Пласудського відбувся вчора з'їзд презесів скарбових палат з цілої Польщі. Предметом нарад було устаткування праці палат і пристосування скарбового апарату до спеціальних господарських умовин в краї.

ГІТЛЕРІВСЬКІ ЗЛОВЖИВАННЯ.

ЕССЕН, 11. І. ПАТ. Тутешнє „Рур Ехо" повідомляє про великий скандал в гітлерівському таборі. В Товаристві опіки над громами поляглих гроші, що походили із публичних жертв призначували на гітлерівську організацію замість на вдержання гробів поляглих воїнів.

ЗРІСТ ГІТЛЕРІВСЬКОЇ ПАРТІЇ.

ЕССЕН, 11. І. ПАТ. На вічу гітлерівців провідних націонал-соціалістів Гебельс виголосив промову, в якій підкреслив між іншим, що гітлерівська партія в часі т. зв. політичних ферій зискала 107.000 членів. Плани ліній партій створити залізний фронт проти гітлерівців сьогодні співзвучні.

ОСТАННІ ВІСТІ

ЗМІНА КУРСУ СУПРОТИ УКРАЇНЦІВ?

У варшавських політичних колах кружляють чутки, що з нагоди соймової бюджетової комісії при дискусії над бюджетом мін-ства внутрішніх справ міністр ви. справ Перовський виголосить промову, в якій торкнеться крім бюджету того мін-ства також і інших справ, м. ін. справи меншинної політики у Сх. Галичині, себ-то відношення уряду до українців.

СОЙМОВА БЮДЖЕТОВА КОМІСІЯ.

Після святочної перерви зібралася 11. ц. м. соймова бюджетова комісія і разила над бюджетом міністерства закордонних справ. Державний підсекретар Бек звернув увагу на бюджетові ошадності. Коли в 1925 р. бюджет міністерства вимагав 56 мільонів, теперішній прелімінар адоволяється тільки 44 мільонами. Бюджетовий референт пос. Валевський (БВ) зазначив, що цей бюджет менший на 6 і пів міль. зол. від попереднього. Без огляду на зріст ревізіоністичної пропаганди, сприяваної проти Польщі, польський пропагандовий фонд виносить 4.260.000 зол., коли Німеччина призначила на це 20 міль. марок.

Пос. Чапінський (ПЧС), обговорюючи пропагандовий фонд, спинився на загрозливих публікаціях, ворожих Польщі, в яких ці факти з внутрішньою політикою.

Промова пос. Олесницького та Загайкевича.

Пос. Олесницький зазначив, що українці голосуватимуть проти бюджету, головний же проти дисп. та пропагандового фонду. Мін. Залеський явлює в Женеві політику польського уряду супроти українців незгідно з правдою. Навіть убивство пос. Гелуака приписали українській суспільності, яка з тим не мала нічого спільного. В дусі цієї заяви польський уряд почав широку пропаганду, не перебивав в агітації, щоб доказати, якійно живе українцям з Польщі. Хіба видавання великих грошей на такі

Довкола майбутніх конференцій.

Голоси французької й німецької преси.

Французька преса вважує поденергований тон у зв'язку зі шораз рішучішою позицією Німеччини в справі репарацій та у зв'язку з шораз ближчим реченням конференції для роззброєння. ПАТ розголошені змістку париського кореспондента „Журналь де Женев", що першим ділом цієї останньої конференції буде розслід стану німецьких збройних сил (такі, мабуть, палини Франції). Той-же ПАТ подає за „Берлінер Цайтунг ам Міттаг" інтерв'ю з якимсь чільним

французьким політиком, що Франція готова згодитися лише на двохлітню мораторію для репараційних сплат та їхню редукацію, однак про скреслення взагалі репараційних зобов'язань не може бути мови.

Нема сумніву, що димісія Бріана й криза французького кабінету стоїть у зв'язку з міжнародними подіями, яких розвиток приймає для дотеперішніх тез Франції дуже некорисний характер.

Поважна ситуація на Далекому Сході.

Нота протесту Зєдинених Держав. — Становище Японії, Англії і Франції. — Загострена ситуація у Манджурії. — Атенат на мікада. — Димісія япон. уряду. — Цькування сов. преси

Мабуть найважливішою подією останніх днів світового значіння є гостра нота протесту, вислана Зєдиненими Державами Японії, в якій Зєд. Держави не признають і будуть протиставити ситуації, яка порушила засаду політики „відкритих дверей" супроти Китаю. Тому Зєд. Держави боронять суверенність і ненарушність адміністраційної території Китаю. Відпис ноти переслано всім великодержавам. Текст відповіді Японії ще невідомий, але буде напевне негативний. Вказує на це заява японського м-ства закорд. справ, передана також ПАТ-ом, що акція Японії у Манджурії має на меті лише береження японських прав та інтересів і що Манджурія не була інтегральною одиницею Китаю, тому ніхто китайської суверенності не порушив. Воєнна рада в Токіо заявила за концетрацію військової акції і за веденням наміченої політики без огляду на протести третіх чинників. — Англія і Франція ще не висловилися на американську ноту; їх становище тим більше

незручне, що вони є членами Ліги Націй і мусять вести кожну акцію супроти Японії лише через Лігу.

Одночасно загострюється ситуація в Манджурії, де японські війська зайняли цілий ряд дальших міст. Японський уряд загрозив блокуванню китайських портів на випадок, коли буде тривати далі бійкот япон. товарів у Китаю. Ще дужче загострив ситуацію атенат на японського цисаря: якийсь чоловік, кореанець Ріго-шо, кинув на повозку мікада бомбу, що вибухла за повозкою, не нанісши великої шкоди. Його піймали і вийшли при ньому ще одну бомбу. Японська преса обвинувачує китайців, що вони інспірували чи навіть організували атенат. Японський уряд інакше подався до димісії, почувачи себе відповідальним, що не запевнив безпеки цисареві. Уряд ще залишається при владі. Знову московська преса оголошує „ревеляції" про воєнні плани Японії супроти СРСР і Зєдинених Держав.

Франція і німецькі відшкодування.

ПАРИЖ, 11. І. ПАТ. Пізурядово повідомляють, що французький уряд ще не рішився, як ставитися до заяви канцлера Бріннга, що Німеччина перестане платити відшкодування. Рада міністрів буде обмірковувати цю справу у вівторок. Вже сьогодні певне, що міродатні кола не звернуться за рішенням міжнародного мирового трибуналу в Газі, передбаченим на випадок, якщо Німеччина не додержала своїх зобов'язань. Експерти підкреслюють, що Франція

не є беззбронна, бо може наложити спеціальну оплату на артикули, спроваджені з Німеччини. Суми з цього джерела перейшли до спеціального репараційного фонду. Відомо теж, що уряд Лівала уповажива Французький Банк у червні м. р. взяти участь в широкій кредитовій операції в користь Німеччини. Дана позичка, відновлювана кілька разів, кінчиться з кінцем лютого. Тоді французький уряд вирішить, чи можна її відновити.

Котра вістка правдива?

У зв'язку з вістками про ланичання Чічеріна приносять німецькі часописи ще одну чутку. А саме, коли Чічерін побачив, що в боротьбі проти Літвінова мусить уступити, зажадав, щоб його пустили за кордон, тим більше, що нездужав. Сталін не хотів згодитися. На це Чічерін заявив, що звернеться до одного чужинного посольства та доведе до скандалу, якого ще в історії дипломатії не знавала ніяка держава. Тоді щойно Сталін дозволив Чічерінові відхити до Німеччини. Чічерін перебував почасти в Берліні, почасти в Вібадені та діставав місячно

1.500 марок емеритури. Тому півтора року Сталін зажадав від Чічеріна, щоб вертався до СРСР, інакше втратить емеритуру. Тоді Чічерін сказав делегатові більшов. посольства в Берліні, що коли не зоставатиме точно емеритури по 1.500 марок, то муситиме прийняти пропозицію одної нійлорської книгарні, яка йому давала 200.000 доларів за його спогади, які вже написав і та є адепоновані в тесорі якогось банку. Так СРСР хоч не хоч мусить і далі платити Чічерінові емеритуру, в якій він і далі ще живе в якомусь німецькому містечку.

ціді у часі кризи не є умотивоване. Опіка польського уряду над українською зарбірковою еміграцією до Франції неадекватна. Польським горожанам української національності утруднюють теж приїзд до Польщі. Українців не приймають до дипл.-консулярної служби. Наведені факти умотивовують негативне становище українців до цього бюджету.

Після промови справоздавця Валевського прийняли в голосуванні оба ошадності внесених референта.

Пос. Загайкевич в імені свого Каюбу зголосив резолюцію за скасуванням нагалих судів: Сойм визнає уряд негайно скасувати нагали суди.

Українці роблять відповідальним міністра справедливості за події в 1930 р. Мін. Складковський признав, що тоді були надружтти. В зажаденнях і інтерпелляціях українці подали нагайці та місцевості. Всеж такі міністр не перерив сідства проти випування. Одного українського академіка арештували в Перемішлі за те, що в нього вийшли кілька примірників „Відбудова Нації", органу, який має дебіт у Польщі. Стали збирати проти нього матеріал, відставили його з Перемішля до Львова, потім до Сянока та знову до Перемішля, а вкінці передали його перемиському суду. Поліція від 3. липня 1930, до 2. січня 1931, не могла вийти проти того студента ніякого фактичного матеріалу, аж вкінці суд справу уморив. Можна цю справу затитузувати „Історія одного процесу справедливості" за приміром Струтові повісті „Історія одного шрілана". Такий понос коштував кілька тисяч.

Опісля бесідник наводить факти злого трактування авіації, цитує факти, м. ін. справу студ. Дацишина, засудженого на смерть на основі візань, вимушених у свідстві. Всеж свідство проти даних функціонерів не було. Це не фантазія, — каже бесідник — таких річей влада не справджує, згори заявляють, що це брехня, так що дискусія згори виключена. Не добре, що ви панове, того не бачите — замість признати, що це зажадання поважні та розглянути їх.

Відповідь міністра.

Пос. Загайкевичеві відповідав міністр справедливості Міхаловський. Він сказав, що всі ті приміри, які міг схопити з промови пос. Загайкевича, постарався справдити та поробити відповідні висновки. Зате тими справами, які подано занадто загально, не може займатися.

БРІАН ОСТАЄ.

ПАРИЖ, 11. І. ПАТ. З округення Бріана виселяють, що стан здоров'я його дозволяє йому далі вести закорд. справи. Бріан димісії не оголошував, лише теку свою віддав до розпорядження прем. Лівалеві на випадок димісії цілого кабінету.

Біржа.

Гроші.

Американський долар 891/50—892/00, канадський долар 874/00—875/00, чеська корона 0/50—0/55, австрійський шілінг 1/20—1/24/00, румун. лей 0/05—0/06/50, французький франк 0/34/50—0/35/00, швейцарський франк 1/23/50—1/24/00, фунт стерлінгів 10/00—11/00/00, радянський червонець 0/00—0/00, німецька марка 2/11/55—2/11/90.

ВІДЗНАЧЕННЯ МУСОЛІНІ ТА ГРАНДІЯ.

РИМ, 10. І. ПАТ. Папський нунцій Борґонджіні Дука вручив Мусолініму в імені папи відзнаки ордену Золотої Остроги. Мін. Гранді дістав найвищу відзнаку ордену Пія.

ПРОТИ НАДДУНАЙСЬКОЇ ФЕДЕРАЦІЇ.

ВІДЕНЬ, 11. І. ПАТ. На вчорашньому засіданні головної ради великокомітетської людської партії міністр справедливості Шірф ясував ситуацію в закордонній політиці. Рада заявила проти наядунайської федерації та азігалі проти яких-небудь планів без порозуміння з Німеччиною.

ПОВІНЬ В ЧЕХОСЛОВАЧИНІ.

ПРАГА, 11. І. ПАТ. Наслідком відлиги і сильних дощів виявили ріки, що в багатьох місцевостях північної Чехії заляли дороги і мости. На Моравії виявили теж ріки, однак досі не зробили помітних шкід.

Дрібні вістки.

Агент на Італійського консула у Парижі виконав італ. студент Роні консула пострілений студент арештований. — В ОРСР відкинуто Вищу Раду Нар. Господарства й його агенди поділено поміж три комісаріати. — Союз безбожників провадив на цілому терені ОРСР підчас Різдвяних Свят антирелігійну пропаганду у всякі провокаційні імпрези. — Голландський прем'єр заперечив, буцім то в Голландії продукують для Німеччини зброю. — В Іспанії були робітничі демонстрації: в м. Арнедо агітувало від куля 6 осіб, в тому числі 4 жінки і 1 дитина. — Між Італією і Туреччиною підписано угоду про військову острівців. У Віоні аймаються ідею наядунайської федерації; більшість австр. партій пропонується. Стан здоров'я Бріана поправився, так, що він веде далі закордонні справи Франції, тим більше, що він не аложив своєї димії, а свою теку дав до диспозиції прем. Лівалева на випадок димії цілого кабінету.

✠ Проф. Олексій Петров.

8. січня помер у Празі на 73. році життя (уродився 1859 р.), розвідник паралізмів, відомий російський учений, колишній професор петербурського університету Олексій Петров. З фаху історії словянщини й автор кількох поважних розвідок із історії балтійських словян XII в., сербів XI в. тощо. проф. Петров зацікавився долею наших закарпатських братів і від 1903 року рік за роком випускав дуже цінні й цікаві розвідки в матеріялі з історії Закарпатської України, що виходили під спільним наголовком „Матеріали для історії угорської Русії“, головню накладом Російської Академії Наук. Покинувши навчався заля цього малярської мови, студював по угорських архівах, у Будапешті й на проміжній в виробився на першорядного знавця історичної долі закарпатських українців. Пообавляючи, в приходом більшовиків до влади проф. Петров, випрошується у них за кордон, дістає паспорт і оселяється на постійне життя в Празі, авдіки раз-у-раз виїждять на студії по архівах та бібліотеках Закарпаття, Румунії. Приїздив і до нас, до Львова для праці в бібліотеці Наукового Товариства ім. Шевченка. Бувши у вересні мин. року, склавши мені на своє здоров'я й говорив, що мусить ліквідувати свої наукові справи й вертати додому вмирати. Та не судилося — недавно довідався я, що його розбив паралізм, а ще приїхав сумна вістка й про смерть. З докілим відійшов від нас навіть не лиш першорядний дослідник, але й одинокий і неастигний знавець угорських і закарпатських архівів. Був глазом багатьох наукових установ, а між ними й нашого Наукового Т-ва ім. Шевченка.

Вічна йому Пам'ять!

В. Дорошенко.

НОВИНКИ

— Театр ім. І. Тобілевича (Кооператива Укр. Театр) після тимчасового побуту в Станіславові (де дія 14-го ц. м.) з виставами з новим репертуаром у напрямку на Перемишль через такі міста: Калущі, Болехів, Долина, Стрия, Дрогобич, Самбір, Старий Самбір і Добромил.

— Служба Божа з Успенської церкви у львівському радіо. В четвер 14. ц. м. (на наш Новий Рік) буде передана у львівському радіо Служба Божа з Успенської церкви. Співатиме хор під ароводом проф. Прокіповича. Чеславуватиме о. кий. Д. Лопатинський в асисті о. д-ра Костельника й о. Горчинського. Проповідь виголосить о. д-р Костельник.

— Українка. В чеському місячнику „Vlast“ (Батьківщина) в Празі, в ч. 1—3 за рік 1931 був видрукований переклад Грінченкового оповідання „Без хайба“. Переклад зладив о. Ф. Г. Жуналек, відомий письменник та директор реальної гімназії. У журналі „Vlast“, як визначний знавець слов'янських мов, веде він рубрику „Славянський огляд“.

— Українське Різдво і польське радіо. З нагоди греко-кат. Різдвяних Свят львівська радіо-станція, що по маючому обслуговує своїх українських слухачів, — надала на середину, 6. І. вчором у 17.45 год. українські колядки зі Львова, а в четвер, 7. І. в 9.30 год. Службу Божу з української катедрі у Станіславові. Колядки співав мужеський хор під кермою І. Охримовича. Передачу Служби Божей зі Станіславова перервали на половині; невідомо з якої причини, мабуть на те, щоб надати слухачам „час із Варшави“. А якщо руководилися таким мотивом, то могли опісля знову надавати продовження Служби Божей. Як довідуємося, 20. лютого 1932 р. варшавська станція в 20.15 год. надаватиме концерт Українського Хору ім. Лисенка під кермою п. Сологуба, а всі слухачі, що користуються львівською радіою станцією матимуть змогу слухати концерти через передачу.

— Великі письменники протестують. Міжнародний союз Пен-Клоуб, до якого належить 4,000 письменників із 55 країн, звернувся до урядів усіх держав з таким покликом: „Вряди-годи совість усього світу хвилюється ревеціями про погану поведінку в тюрмах одної або другої країни з політичними або такими азіями, які перебувають у тюрмі за злочини проти релігії. Ми переконані, що саме державні уряди найбільше покликані зберігати закони та слідкувати за тим, щоб не нехтували законів тоді, коли в тюрмі перебувають такі азії. Ми прагнемо урядам, що ніщо не викликає такої ворожнечі між одною та другою країною як поголоска про погану поведінку з політичними азіями в тій державі“. — Підписали заяву: М. Метерлінк, Честертон, Дж. Гельсворті, Бернар Шоу, Г. Уельс, Ромен Ролан, П. Валері, Жорж Дюгамель, Жіль Ромен, А. Моруа, А. Жид, Г. Гавитман, Томас Ман, Рабіндранат Тагор, Кнут Гамсун, та інші.

— Одна цікава ревізія. Дня 21. листопада 1931, себто напередодні доповнюючих соймових виборів, перевели службові і державної поліції з Пикучи (Варшавської і Псковської) в Івана Сяосарчука, церковного дяка в Горохівцях, перемиського повіту, хатню ревізію, покликуючись на писемне доручення староства, якого зрештою нікому не показали. Не сказали, за чим шукають, однак нищпорили найбільше поміж всякими паперами і книжками. Нічого не найшовши, поліція відійшла, стягнувши лиш особистий протокол з Івана Сяосарчука. У нікого більше ревізії не переводили. Зате зараз слідуючого дня сталося таке диво: Іванові Сяосарчукові доручено з почти якусь книжку, а радше брошуру, досить пімяту, якої він не замовляв, ані теж не знає від кого вона прийшла. Цю брошуру Сяосарчук негайно спалив.

— Горгонова не буде відповідати перед налим судом. Відома широкому загалові вбивця 17-літньої доньки інж. Заремби, Горгонова, відповідатиме перед лавою присяжних; розправа відбудеться за 2—3 місяці. Інж. Заремба перебуває ще у слідчій тюрмі аж до покінчення слідства, яке тепер почнеться знову.

— З краєвої хроніки. В Ярославі хтось убив і ограбля 70-літню Файгу Вайхер. — Під замітом убивства Юрка Чорний з Горуцька арештували Михайла Грицева та Федора Вірта. — Ограбили Петра Шеленка з Дністри під грозою убивства. Арештували Василя Яворського та Кароля Кобилівського з Подільська. — Намагалися отруїти Ю. Таньку у Стрию. — Перед військовим судом стане Михайло Головач із дубенського гарізону, який постріляв себе в руку, щоб не вертати до айська.

— Перші підсумки з перепису населення в Польщі. Населення Польщі — 31,000,000, Львів — 315,120 мешканців, Варшава — 1,175,000, Лодзь 605,287.

— Смерть редактора „Манчестер Гардіан“. Помер головний редактор і видавець англійського щоденника „Манчестер Гардіан“ Ц. П. Скот у 83 р. життя. Відомо, що цей щоденник — один із найбільше впливових чинників світової пресоюї опінії. Він здобув собі становище сміливою об'єктивністю та точністю інформації, завдяки чесності його редакції. „Манчестер Гардіан“ поміщував в останніх двох роках дуже обширні та правдиві звістки про нашу справу.

— Вожді червоної армії. Комісар воєнних справ Радянщини Ворошилов від XVI партійного з'їзду присягає свій час політичним справам, працює в повній згоді зі Сталіним. Кермував армією дійсно Шапошніков, який у практиці виявився злим адміністратором: в військових клу-

Ревматизм зник — немов би чую сталося!

Ревматизм, подагра і споріднені захворювання, мають як відомо, за причину нагромадження у людських організмі, мочовий kwas. Мочовий kwas творить острів, на який частінах тіла, часто спричиняють страшний біль, який при найменшій русі Головою в сугубах можуть ті гострі кристали викликати небезпечні заворушення, роблять з хорого нещасну калку. Який драматизм, апетити болем, постелено третій сім у чинах. Також п. А. Шпет, блязар у Львові, куз. Пасуцького 14. тернів від літ на тяжкий ревматизм. „Я був уже кілька разів у Львові“, пише він до нас м. й. „і крию цього кучувався в азіями можливими засобами, як поминаннями, болісних застріків — але багато це не помогло. В останній мисі з азіями не був кучувався до праці. Тоді звернувшись мені увагу на Тоголя і коли в азії першу рутку, сталося чудо: болі цілком устунили і я міг знову працювати“. Подібно твердить багато терпелих, що, виклавши табакеті Тоголя при ревматизмі, подагрі, рві в сугубах, ломоті в костях, нервових болях і годарні, грипі, простуді в костях, терпелих. Непіддавані для серія, жолудка і інших організмів. Тоголя не тільки впливає болі, але поборює в азію ті недуги і не дає зворотись мочовому kwasу. Тому навіть у хронічних азіях, та коли інші засоби азіями несприятливі, при поміч Тоголя осягнені надсподівано хорі азіями. А коли ще додано, що тисячі лікарів поручає Тоголя, то кожний може з повним довіром його кувати. Є у всіх аптек. Спробуйте самі ще інші, але жалуйте у власні інтереси тільки Тоголя — нема нічого ліпшого.

1193

2-2

гах настали невагодини, до революційного комітету армії наплавляли неспинно скарги. Опісля призначили заступником Ворошилова — Тугачевського. Він усунув деяких старшин: вождя воєнної летунської флотії Буранова та вождя морської флотії Муклевича. На їхні місця призначив він Алієвіч — вождом летунської, Орлова — вождом морської флотії. Найбільший вплив серед вождів червоної армії має Бліхер; на випадок війни його призначили як керівником фронту на Далекому Сході; Егорова вислали на польський, Якіра на румунський, Убровича на середньо-азійський фронт.

— По широкому світі. В Одрі на Поморі відкрили праславянську паянтарію зперед 5000 літ. — 7 робітників, які лишилися під землею підчас катастрофи копальні в Костевцентрум удалося врятувати. — У Женеві радить делегація Комітету Ліги у справі золотого покриття. — Перервана гробля на Мульді, два села загрожено. — У Сопотах арештували 27 гітарівців за напад на комуністичну нараду. — У Східних Індіях буревій перервав телефонічний зв'язок. — Підчас повні згинуло в Батавії 13 осіб. — Помер угорський міністр справедливості Гаманджіо. — У Мінхені розділили протирелігійні дїючки прихильники ген. Людендорфа. — Франція позичає Чехословаччині 500 міль. франків 12. ц. м. — У Видавництві Ульштайна в Берліні застрікувало 20 робітників. — Мистецтві залита 12,000 та рілі. Мешканці вікають. — Повста Професорів литовських письменників. — 4,000 робітникам виповіло працю берлінське підприємство АБЦ. — При грі копаного м'яча в Зединенні Державих агітуло в 1931 р. 43 амагуні. — Мюррей Бутлер лауреат мирової нагороди Нобля за 1931 р. подарував містоті Моргунії 2,000,000 зол. на збірні видання творів Гетого у 50 томах.

Куток мови.

„Діло“ ч. 6. „Світа не в респектовані“ зам. шановані; „непростимий“ (рос.) зам. невідачний; „приміненія“ (рос.) зам. прикладення, застосування; „зискати пошану“ (поль.) зам. придбати, здобути собі; „організація“, в котрій ми є“ зам. де ми є; „мають заставити людей“ (рос.) зам. примушувати, примусити; „стремління“ (рос.) зам. амагання; „непереступний“ (рос.) зам. непрохідний, непролазний; „коли вона стане“ (поль.) історично“ зам. стане; „несуразність“ (рос.) дурниця, несівітниця „ба слави“ (поль.) зам. слава, риві.

„Новий Час“, ч. 7. „Шли, які переслідують“ (рос.) різкі державні“ зам. мають на меті, ставлять собі, до яких прагнуть; „старанно“ (поль.) зам. хайливо; матрос (рос.) зам. моряк; „можність“ (поль.) знаність догаз“ зам. спромога; „не придержувалася сталою напругою“ зам. постійний; під впливом польської мови в нас уживають постійно терміну „сталість“, хоча його можна б вживати хіба в азіаній якогось неперушого предмету нпр. „стала віда, вода“; „унеможливити відбуття“ (поль.) конференції“ зам. не дозволити (перешкодити) конференції відбутися; „автоматично опускає“ (поль.) рампу“ зам. спускає; „та є певним, що...“ (поль.) ам. та певно, що; „усьо“ (рос.) зам. усе; „допрата“ (поль.) ідеологія“ зам. піддержувала; „не утмачо“ (поль.) вагтості“ зам. не відбавимо.

— 6 —

— Краска світла та праця. Д-р Руффер із Берліну впливає, що краса світла дуже впливає на видатність людської праці. Він устійний чергу красок: жовта, зелена, червона, біла, блакитна. Найвідповідніше освітлення для людей, які працюють умовою, це жовте, або жовто-зелене.

— На розбудову Національного Музею у Львові зложан у грудні 1931 р.: Парохіальний уряд — Лани біля Стрига — 30 зол.; по 10 зол. — д-р В. Маковський, нотар у Ліску (разом 100), В. Дяків, нотар у Немирові (разом 20), д-р І. Полюхайло (разом 30), адвокат д-р Косак у Коломиї, 5 зол. о. В. Мармаш із Зашкова. За 1931 р. надано на будову 42.545,27 зол.; зібрано 4.576,51 зол.

3 судової салі.

ВІДГУК БОРОТБИ ЗА УКРАЇНІЗАЦІЮ ЦЕРКВИ НА ВОЛИНІ.

У Володимирі 17. грудня м. р. відбулася судова розправа між д-ром Річинським, бувш. головою Українського Церковного Комітету, та Евг. Комаревичем, головою церк. секції РНО (Російського Народ. Об'єднання). П. Комаревич підчас виборчої кампанії 1928 р. на вічах москвофілів у Володимирі публічно заявив, що д-р Річинський одержав 30.000 зол. на розрушення Православної Церкви. За це д-р Річинський притягнув Комаревича до суду; в повітовому суді після допиту свідків покарав Комаревича одномісячною в'язницею. Тоді К. зголосив відклик і справа перейшла через Найв. Суд і нарешті знов опинилася назад у Володимирі для остаточного вирішення. Але суд і цим разом затвердив присуд і. інстанції, так, що Комаревича таки покарано за клевету. На розправі Комаревича боронив адв. Забродський з Луцька (росіянин); д-ра Річинського заступав б. посол адв. Самійло Підгірський з Коляти. Численно зібраному громадянству особливо подобалася остання промова адв. Підгірського в обороні честі ідейних борців за українську церкву. Поприходили на розправу також місцеві москвофільські верховоди, але з соромом мусіли вертати.

СПОРТ.

Окружні лещетарські змагання.

Український Спортовий Союз повідомляє всі львівські клуби, що лещетарські змагання в плоскім бігу за мистецтво львівської округи підбудуться дня 24. січня 1932. Організацією змагань займається У. С. С. К. До цього часу всі клуби переведуть у себе елімінаційні змагання і лише найліпших своїх змагунів зголосять до окружних змагань.

Сходина совгартської секції У. С. С. К-у.

Сходина совгартської секції У. С. С. К-у відбудеться дня 13. січня п. р. в год. 19.30 веч. в Академічному Домі в доміції У. С. С. К-у. Зогляду на близький речинець совгартських змагань усі совгари мусять явитися.

Сходина шермової секції У. С. С. К-у.

Ініціативні сходина шермової секції У. С. С. К-у відбудуться дня 13. січня п. р. в доміції У. С. С. К-у в Акад. Домі в год. 14. попл.

† ПОСМЕРТНІ ЗГАЛКИ.

Читаємо в яворівському „Українському Слові“. Дня 20. грудня м. р. помер внаслідок осінніх подій 1930 р. Андрій Лятошинський, 32-літній селянин з Дрогомишля, повіт Яворів. Від осени 1930 р. Покійний хорував, аж смерть звільнила його від важкого терпіння. Покійний осиротив жінку, трое дітей і стареньку матір. Похорони відбулися 22. грудня м. р. при масовім зданні народу зі всіх доколичних сіл. В похороні взяла участь — не без перешкод — дута оркестра з Немирова. В село стягнуто численно з повіту сторожів безпеки. Покійного попросили промови о. Р. Цепінський з Дрогомишля і о. Н. Шумило з Липівця, любачівського повіту. До численних могил прибула ось так ще одна. В. Й. П.!

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз“ платив кооперативам дня 11.1.1932 р. за масло експортне та десертне пріма 3.21 зол., за літру молока 19—20 сот., літру сметани 1.10 зол., копу яєць 5.70—5.80 зол.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

КАЛЕНДАР КАНАДІЙСЬКИХ УКРАЇНЦІВ „ПРОВІДНИК“ НА 1932 Р. Вінніпег, Манітоба — Канада. Накладом Т-ва Опіки над українськими переселенцями ім. св. Рафаїла в Канаді.

КЛЮЧ ДО ЕСПЕРАНТА, мініатюрний випуск у 32-ох сторінках. Ціна 35 сот. При допомозі цього „ключа“ можна читати все написане есперанто без попередньої науки. Ця корисна книжочка появилася заходом Т-ва Українських Есперантистів „Прогрес“ в Коломиї та під доглядом Міжнародного Центрального Комітету (І. С. К.) есперантського руху в Женеві. Серед збірки „ключів“ у всіх європейських мовах і головніших азійських не бракуватиме — українського, а це дасть українським есперантистам змогу ширити серед нашого громадянства цю міжнародню мову дешевим коштом. Автор „Ключа“ О. Кузьма видав книжечку добайливо. Міжнародній Центральний Комітет у Женеві признав українське видання за найкраще з подібних видань інших народів і купив 500 примірників.

ЖУРНАЛИ.

ВІСТІ З ЛУГУ, письмо присвячене луговині і січовим справам, просвіті та науці. Львів, січень 1932. Р. VII. Ч. 1.

КООПЕРАТИВНІ ВІСТІ, економічно-кооперативний двотижневик. Ч. I. Р. II. 1. січня 1932.

КООПЕРАТИВНЕ МОЛОЧАРСТВО, ілюстрований місячник. Р. VII. Ч. 1. Пятниця, 1. січня 1932 р.

КООПЕРАТИВНА РЕСПУБЛІКА, економіко-суспільний місячник. Рік видання V. Ч. 1. Січень 1932.

THE NEW CANADIAN an Independent National Review. Грудень, 1931. Ч. 23.

CEMENT, organ Związku polskich fabryk portland-cementu. R. II. Warszawa, grudzień 1931. № 12.

MORZE, organ Ligi Morskiej i Kolonjalnej. Styczeń, 1931. № 1.

NASZA PRZYSZŁOŚĆ, grudzień 1931.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Театр.

Середа, 13. січня, год. 7.30 веч. „Кавалер Рустікани“, Північ.

Кіна.

АПОЛЬО „Удари, Удари!“
КАСНО: Звукова версія „Бен Гур“.
КОПЕРНИК: „Американська трагедія“
ЛЕВ: „Дикіна“ (Боб Даниельс)
МАРУСЕНЬКА: „Американська трагедія“

МІРАЖ: Пат і Патахон і Гарольд Ллойд.

ОАЗА: „Випрошення“, „Мовчальний ворог“

ПАН: „Трагедія жінки, дружини та матері“ („Пі хлопчик“).

ПАЛАС: „Конгрес танцює“.

ПАСАЖ: „Ніч вишні“ (Тім Мек Коу).

ПРОМІНЬ: „Тарзан, володар джунглей“

СОНЦЕ: „Терен доли“

СТИЛЕВ: „Геттінгс коханця“.

УТІКА: „Жінка, яка ніколи не забула“, „Фальшивий крок“.

ХІМЕРА: „Веселий поручик“ (Мор Шеналі).

Програма радіо.

Середа, 13. січня 1932.

Львів (259.3) 21.10 Комедія „Брно“ (341.7) 16.10 Концерт. Львів (365.9) 14.30 Концерт. Гельсінгфорс (365.1) 20.10 Концерт. Гамбург (372.2) 17.30 „Видання редакції“. Бухарест (394.2) 20.45 Оперетка. Берлін (418) 16.30 Концерт. Рим (441.2) 17.45 Концерт.

Четвер, 14. січня 1932.

Берлін (418) 16.05 „Теорія чоловіка“ Рим (441.2) 21.00 Концерт. Лінгенберг (472.4) 17.00 Концерт. Прага (488.6) 12.35 Концерт. Мілан (501.7) 21.00 Опера. Брюссель (509.3) 18.00 Концерт. Відень (517.2) 18.05 „Стрічка часу втікає“ 18.50 „Сучасне мистецтво“. Рига (525.4) 21.30 Опера. Мінхен (532.9) 16.20 Концерт. Харків (547.5) 18.30. 20.00 Концерт.

Львівське радіо.

Вівторок 12 січня 1932.

Львів (365.7) 11.45 Переглед краєвої преси 11.58 Час із Варшави. 12.10 Грам.

кружок. 13.10 Про погоду дня. 13.15 Голосарська оповістка. 15.00 Грам. кружок. 15.15 Легуїнський куток. 15.25 „Нові будівлі“. 15.45 Грошева біржа. 15.50 Дія мо. 16.40 „Піклування природи“. 17.10 „Народня, шляхетська, пролетарська та буржуазна — культури“. 17.35 Концерт. 18.50 Всечина. 19.15 „Кіляка листів незнамого“. 19.30 Спорт. 19.35 Грам. кружок. 19.45 Радієвий щоденник. 20.00 Листування. 20.15 Вечірній концерт. 22.10 Концерт. 23.00 Танкова музика.

Середа, 13. січня 1932.

Львів (365.7) Переглед краєвої преси ПАТ. 11.58 Час із Варшави. 12.10 Грам. кружок. 13.10 Про погоду дня. 13.15 Голосарська оповістка. 15.00 Грам. кружок. 15.45 Грошева біржа. 15.50 Грам. кружок. 16.20 „Камінь мудрости“. 16.40 Грам. кружок. 16.55 Навчання англійської мови. 17.10 Вилклад. 17.35 Концерт. 18.50 Всечина. 19.30 Спорт. 19.35 Грам. кружок. 20.00 Музичний фейлетон. 20.15 Концерт. 21.35 Літературний концерт. 21.40 Концерт. 22.45 Вечір колядок. 23.10 Танкова музика.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакції не відповідає

Кооп. Український Театр у Львові ім. І. Тобілевича в Станіславові.

СТАНІСЛАВІВ:

13. I. — „12 дочок“.

КАЛУШ:

14. I. — „Розвезена“.

15. I. — „Пурга“.

16. I. — „Мина Мазайло“.

17. I. — „Григорина на острові Паго-Паго“.

18. I. — „Про що тирса шестиста“.

„Заграва“ Український Театр ім. Волошка.

ДРОГОБИЧ:

13. I. — „За друзі свої“.

14. I. — „20 днів тюрми“.

15. I. — „Людзі Марсело“.

З Дрогобича вступити театр на кілька вистав до Стрига. Час і репертуар оголошений буде пізніше.

Особисте. Володимир Митка з Болехова, долинського повіту, закінчив природничий факультет на Старославянському Університеті в Празі, та промовив на докторі природничих наук 20. листопада 1931 р.

Рівненська Укр. Гімназія шукає відпиріччя кваліфікованого вчителя латин. мови. Нахально удокументовані подання приймає Дирекція до 20. I. 1932 р. 1127 3-3

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

ПРИЙМУ 2 учениці або студентки на мешкання з повним удержанням. Вул. Сикстуська 56 А. II. пов. двері ч. 6. 1138 2-3

МАШИНА ДО ПИСАННЯ УКРАЇНСЬКО-ПОЛЬСЬКА оказливо на продаж. Генрик Маллер, Львів, пл. Смольна 1. 1179 2-2

ПО ГІМНАЗІЙНІЙ і семінарській натурі шукає лекції з нижчих гімназійних і все-народних клас або когонсубуду іншого заняття. Зголошення до Адм. „Діла“ під „Скромна“. 1197 1-1

ПРИЙМУ учениці на удержання, фортеп. дома. Львів, Осоловських 6/І. п. Добрянська. 1202 1-1

ФРОНТОВА, соняшня кімната з окремим входом негайно до внашму найвище з харчем, вул. Пелчинська ч. 2, двері ч. 6. 1201 1-3

ДВІ МЕБЛЬОВАНІ КІМНАТИ з окремим входом, до внашму. Куркова 61. тел. 73-30.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

СТОМАТОЛОГ-ДЕНТИСТ

Д-р мед. НАТАЛІЯ ГАЩУКОВА

б. лік. закорд. клінік

відкриває дентистичку амбулаторію і приймає від 1. I. 1932 р.

ПЕРЕМІШЛЬ —

Побережжя Пасудського 7

від 9—1 і 3—6.

Ширіть наш часопис!

Дня 22. січня п. р. в год. 2. попл. відбудуться у власній доміції

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ФІЛІ Т-ВА „ПРОСВІТА“ В СЯНОЦІ.

Порядок дня:

- 1) Відкриття зборів.
- 2) Відчитання протоколу з поперед. заг. зборів.
- 3) Звіт з діяльності Виділу.
- 4) Звіт Контрольної Комісії.
- 5) Удільнення абсолютної.
- 6) Вибір нового Виділу.
- 7) Справа фінансового дозятку.
- 8) Вибір делегатів на заг. збори 20. Маг. Т-ва.
- 9) Внески й запити.

На випадок браку статутової кількості делегатів і членів збори відбудуться годинку пізніше, без огляду на скількість присутніх.

Виділ.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

АГР. ТЕХН. ТОВАРИСТВА „ПРАЦЯ“

ІМ. ІВ. ЛЕВІНСЬКОГО

відбудуться

дня 17. січня п. р. в год. 10.

Ринок ч. 10. II. п.

Мих. Стефанівський, Іван Олексій,

голова, секретар.

Нововідкрита

українська

бронзівнича роб'тня

СТЕФАНА ФЕДИНСЬКОГО

Львів, Личаківська 27 (в подвір'ї)

виконує

всіляке ЦЕРКОВНЕ ЗНАРЯДДЯ

з старе відновляє по найнижчих цінах.

1203 1-2

20 зол. НА НОВИЙ РІК

ПАПІРОСНИЦІ 20 зол.

срібні від 20.— та біжутерію і годинники

у великому амборті лише у відомій з со-

відомості фірмі

Б. ГРІНБЕРГ, Львів, СІКСТУСЬКА 4

АЛЬФОНС ДОДЕ

МАЦІЦЬКИЙ

Переклад із французької мови М. Руд-

ницького. — Ціна 3— зол., з почт.